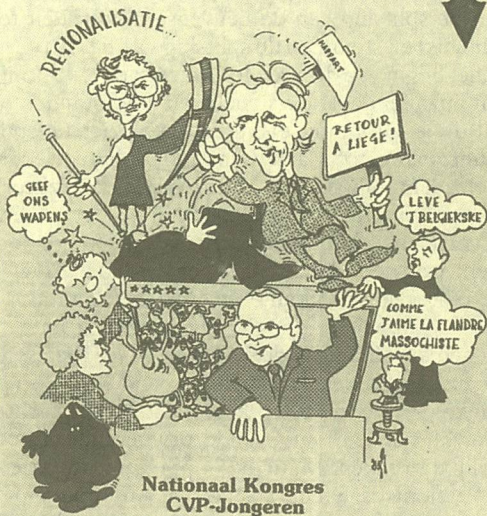

CVP-JONGEREN, politieke jongerenorganisatie van de Christelijke Volkspartij (CVP).

Om jongeren aan te trekken en politiek te vormen organiseerde de CVP in 1946, onder impuls van Vlaams vleugelvoorzitter Jozef Deschuyffeleer en secretaris Frans Tanghe, studie- en actiekringen. Vanuit deze kringen ontstond in 1951 de CVP-Jongerenbeweging. Tot de eerste leiders behoorden Wim Verleysen, Maurits Dewulf, Marcel de Bruyne, Urbain Govaert, Leo Tindemans en Lode Vanhove, de eerste nationale voorzitter. Vooraanstaande voorzitters waren Valeer Pittomvils, Frank

Radikaal

maandblad van de CVP-jongeren

**Nationaal Kongres
CVP-Jongeren
Westende (Zon en Zee) 19-20 maart 1983**

Februari 1983 - nr 2

Radikaal ontstond als blad van de CVP-Jongeren in oktober 1969. De CVP-Jongeren speelden vooral in het verzet tegen het Egmontpact en de regering-Martens I een belangrijke rol.

Ook vandaag blijven ze als drukkingsgroep ijveren voor een verdergaande federalisering. (KADOC)

Swaelen, Wilfried Martens, Paul de Broe, Jan Huyghebaert, Eric van Rompuy, Johan van Hecke, Jaak Lambrecht, Ludwig Caluwé en Raf Vermeire. Hoofddoel van de CVP-Jongerenbeweging is politieke vorming van jongeren tussen 17 en 35 jaar. De methode was afhankelijk van de tijdgeest en van de behandelde onderwerpen. Zo evolueerde de beweging van een zuiver politieke leerschool die elementaire politieke begrippen verklaarde en afhankelijk was van de partij, naar een autonome drukkingsgroep die op de dagelijkse politiek weegt en eigen standpunten kan innemen, ook tegen de eigen partij. De CVP-Jongeren beschouwen zich van oudsher als 'het levend geweten' van de CVP met als doel de partij 'zuiver' te houden. De eeuwige strijd tegen de standen is een mooi voorbeeld. CVP-Jongeren hebben zich altijd opgeworpen als de verdedigers van de unitaire programmapartij, gevormd op basis van het individuele lidmaatschap, zoals voorgeschreven in het van 1945 daterende basisprogramma van de CVP: het Kerstprogramma. Inzake de Vlaamse kwestie namen, en nemen, de CVP-Jongeren radicalere standpunten in dan de CVP. Sinds het ontstaan van de **Volksunie** in 1954 – lange tijd snoepte die nogal wat CVP-Jongeren af – profileren de jonge CVP'ers zich uitermate Vlaams, zodat voor hen een bescheiden, maar niet onbelangrijke rol in de V.B. is weggelegd. Vanaf de jaren 1950 namen de CVP-Jongeren, mede om de CVP een Vlaamser imago te bezorgen, uitgesproken Vlaamse standpunten in. Zij verzetten zich in 1960 tegen de **talentelling**, stapten in 1961 mee op in de tweede **Mars op Brussel**, waren voorstanders van de splitsing van de Leuvense universiteit (**onderwijs**) en steunden de splitsing van de CVP-PSC. In het begin van de jaren 1960 waren de CVP-Jongeren inzake de staatsstructuren voorstander van culturele autonomie en verzetten zij zich tegen het **federalisme**, tot Martens in 1966 tot hun gelederen toetrad. In 1967 slaagde hij erin om als voorzitter de idee van het federalisme, taboe in de CVP, politiek te vertalen in het manifest *Autonomie*. In het document was de federale staat het einddoel en waren de culturele autonomie en de decentralisatie de eerste stappen in die richting. De CVP-Jongeren gingen ervan uit dat de Vlaamse en de Waalse gemeenschap in Belgisch staatsverband een eigen politieke gestalte moesten krijgen door de inrichting van volwaardige wetgevende, uitvoerende en rechterlijke organen. **Maurits Coppieters** noemde dit het 'unionistisch federalisme'. Dit Autonomiemanifest vormt de basis van de huidige federale structuur van België.

Op het einde van de jaren 1970 en in het begin van de jaren 1980, met het **Egmontpact** (1979) op zijn minst woelige communautaire tijden, bleek een federaal België op poten zetten niet zo vanzelfsprekend. Belangentwisten en **Brussel** waren de struikelblokken. De toenmalige CVP-Jongeren, met Van

Rompuy als voorzitter, waren gekant tegen het Egmontpact en tegen de deelname van het *Front démocratique des Francophones* (FDF) in de eerste regering-Martens. De CVP-Jongeren konden een federalisme met drie, waarbij ook Brussel een eigen gewest zou worden, niet aanvaarden. Na een hevige strijd binnen de CVP, waarbij de CVP-Jongeren de partij op een congres (december 1979) ertoe dwongen de drieledige **staatshervorming** te verworpen, was het lot van het FDF en de regering-Martens I bezegeld. Uiteindelijk is het **Brussels Hoofdstedelijk Gewest** er toch gekomen, maar in het licht van de V.B. was de Vlaamse arrogantie van Van Rompuy en zijn generatie CVP-Jongeren van relatief groot belang. Nog steeds zitten de CVP-Jongeren op diezelfde Vlaamse lijn, want zij pleiten voor een herziening van de federale bevoegdheden waarbij belangrijke delen van de sociale zekerheid zouden worden overgeheveld. Voor de Walen is dit onbespreekbaar en binnen de CVP nog altijd een gevoelige materie. In de verdere voltooiing van een volwaardige Vlaamse autonomie en van de V.B. spelen de CVP-Jongeren, die gekant zijn tegen separatisme, maar België wel op termijn zien opgaan in Europa, dus zeker nog een belangrijke rol als politieke drukkingsgroep.

Van januari 1954 tot september 1969 was *Tijdschrift der Jongeren* het maandelijks ledenblad van de CVP-Jongeren. Het werd in oktober 1969, onder impuls van Martens en onder invloed van de contestatiegeest, opgevolgd door *Radikaal*. Dit veertiendaags blad, later maandblad, maakte van 1985 tot 1988 deel uit van het CVP-ledenblad *Zeg* en is sinds 1989 opnieuw een afzonderlijk tijdschrift. Met de komst van *Radikaal* verdween *Tijdschrift der Jongeren* niet helemaal. Het bleef tot 1979 voortbestaan als tweemaandelijks kaderblad. Voordien, van december 1952 tot januari 1961, was de informatie voor de jonge kaders opgenomen in het CVP-kaderblad *Richtlijnen van de CVP* aan de plaatselijke afdelingen. Van 1985 tot 1988 was er het CVP-Jongerenkaderblad *Spil*. Het verscheen driemaandelijks. Pas in mei 1995 kwam er opnieuw een volwaardig jongerenkaderblad met een eigen hoofdredacteur: *Denkmee Krant*. De ondertitel "Maandelijks opinieblad voor de CVP-Jongeren" geeft aan dat het blad niet alleen informatie verstrekt, maar ook ruimte laat voor opiniestukken van jongeren van binnen en buiten de beweging.

LITERATUUR: J. de Groof, 'Ontstaan en start van de Vlaamse Jongeren van de CVP. Een inleiding tot de geschiedenis van de CVP-Jongeren', in *Politica*, jg. 27, nr. 1 (1977), p. 18-40; - CVP-Jongeren: historiek, standpunten, werking en statuten, 1981; - W. Martens, *Een gegeven woord*, 1985; - *Wonderbureau*, speciaal nummer van *De Nieuwe Maand*, jg. 15 (april 1986); - J. de Donder, *Het Levend geweten, 40 jaar CVP-Jongeren in Vlaanderen*, 1991.

JOHAN DE DONDER